

רשומות

ספר החוקים

23 בינואר 1959

270

י"ד בשבט תשי"ט

עמוד

32

חוק שירות התעסוקה, תשי"ט—1959 . . . . .

חוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959 *

פרק ראשון: ארגון השירות

1. מוקם בזה שירות התעסוקה שיפעל במסגרת חוק זה והתקנות לפיו.	הקמת שירות התעסוקה
2. שירות התעסוקה ירכז ידיעות על המצב בשוק העבודה ועל מגמות ההתפתחות בו על מנת להסדירו; הוא יעסוק בהשגת עבודה לדורשיה ובהפניית עובדים לדורשיהם באמצעות לשכות העבודה שהוקמו לפי חוק זה וישתף פעולה עם גופים אחרים בעניני הכשרה מקצועית והדרכה בבחירת מקצוע.	תחום פעולתו של השירות
3. יחטי עבודה ותנאי עבודה אינם בסמכותו של שירות התעסוקה, והוא לא יתערב באלה.	אי-התערבות ביחסי עבודה ותנאים
4. שירות התעסוקה הוא תאגיד וכשר לרכוש ולהעביר כל זכות, להתחייב בכל חיוכ ולהיות בעל דין או צד לכל הליך משפטי או אחר.	השירות-תאגיד
5. שירות התעסוקה יעמוד לבקורתו של מבקר המדינה בהתאם לסעיף 9 (6) לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].¹	בקורת מבקר המדינה
6. שירות התעסוקה יעמוד לפיקוחו הכללי של שר העבודה.	פיקוח שר העבודה
7. פעולה שאחת מרשויות שירות התעסוקה חייבת לעשותה על פי חוק זה או על פי התקנות או על פי התקנות האמור בסעיף 21 (להלן -- תקנות השירות) ולא עשתה אותה, והפעולה היא לדעת שר העבודה הכרחית להבטחת העבודה התקינה של השירות, רשאי השר לצוות על הרשות לעשות את הדרוש לביצוע אותה פעולה בדרך שיקבע בצו, ואם לא קיימה הרשות את הוראות הצו, רשאי השר לעשות את הפעולה בעצמו או באמצעות אדם אחר, ודין פעולה שנעשתה על ידי השר כדין פעולה שנעשתה על ידי הרשות.	סמכות שר העבודה לפעול במקום השירות
8. הרשות העליונה של שירות התעסוקה היא מועצת שירות התעסוקה (להלן -- מועצת השירות), שתתמנה על ידי שר העבודה.	מועצת השירות
9. המועצה תהיה מורכבת מנציגי העובדים והמעבידים, שווה בשווה, ומנציגי הממשלה שמספרם לא יעלה על שליש של מספר חברי המועצה; הודעה על ההרכב תפורסם ברשומות.	הרכב המועצה ופרסומי
10. נציגי העובדים יתמנו לאחר התייעצות בארגון העובדים הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה, ונציגי המעבידים לאחר התייעצות בארגונים ארציים של מעבידים שלדעת השר הם יציגים ונוגעים בדבר.	מינוים של נציגי העובדים והמעבידים
11. שר העבודה או מי שנתמנה לכך על ידיו יהיה יושב ראש המועצה.	יושב ראש המועצה
12. המועצה --	תפקידי המועצה

- (1) תפקוד על פעולות הרשויות של שירות התעסוקה;
- (2) תהיה רשאית ליזום ולהמליץ לפני השר על פעולות בתחום שירות התעסוקה;
- (3) תהיה רשאית להמליץ לפני השר על התקנת תקנות;
- (4) תמלא את שאר התפקידים המוטלים עליה בחוק זה או בתקנות השירות.

¹ נתקבל בכנסת ביום ד' בשבט תשי"ט (18 בינואר 1959); הצעת החוק ודברי הסבר בהפרסמו בח"ת 346, תשי"ח, עמ' 250.
1 ס"ח 248, תשי"ח, עמ' 92.

ועדות המועצה	13. המועצה רשאית למנות ועדות ולאצול להן מסמכיותיה.
הנהל במועצת השירות	14. המועצה, וכן ועדותיה, יקבעו את סדרי דיוניהן ועבודתן. במידה שלא נקבעו בתקנות או בתקנון השירות.
המינהל	15. הרשות המנהלת והמבצעת של שירות התעסוקה היא מינהלת השירות שחבריה הם מנהל השירות, סגנו – אם נתמנה לו סגן – ונושאי המשרות בשירות שנקבעו כמשרות של ניהול על ידי השר לאחר התייעצות במועצה; מנהל השירות יהיה יושב ראש המינהל.
מינוי המינהל	16. שר העבודה, לאחר התייעצות במועצה, ימנה את מנהל השירות, סגנו ועובדי השירות במשרות של ניהול.
מינוי עובדים אחרים	17. יתר עובדי שירות התעסוקה יתמנו על ידי מינהלת השירות באישור שר העבודה ובמסגרת התקן שאישר; המינוי יהיה לפי הכללים הקבועים למינוי עובדי המדינה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
תנאי עבודתם של עובדי השירות	18. תנאי עבודתם של העובדים שנחמנו לפי הסעיפים 16 ו-17 יהיו כתנאי העבודה של עובדי המדינה, בשינויים שייקבעו על ידי מינהלת השירות באישור השר.
עובד השירות – עובד הציבור	19. לענין החוק לתיקון דיני העונשין (עובדי ציבור), תשי"ז-1957 ² , יראו עובד השירות כעובד הציבור.
פעולות המנהל בשם השירות	20. פעולה או סמכות שהוקנה, התקנות או תקנון השירות לא ייחדו אותה לכל רשות אחרת, רשאי מנהל השירות לעשותה או להשתמש בה בשם שירות התעסוקה.
תקנון השירות	21. תוך שנה מיום תחילתו של חוק זה תכין המועצה הצעת תקנון השירות ותביאנה לאישור הממשלה.
פירוסם התקנון	22. הודעה על קביעת תקנון השירות תפורסם ברשומות; העתק ממנו יהיה מצוי בכל לשכת עבודה וכל אדם רשאי לעיין בו.
לשכת עבודה	23. השר, בהמלצת מינהלת השירות או לאחר התייעצות אתה, יקים, בצו שיפורסם ברשומות, לשכות עבודה של שירות התעסוקה ויקבע תחום שיפוטן, ורשאי הוא, באותה דרך, להכיר בלשכות עבודה קיימות כלשכות עבודה שהוקמו על פי חוק זה, וכן לבטל לשכות עבודה או למזגן.
סוגי לשכות עבודה	24. לשכת עבודה יכולה להיות לכל העבודות המקצועות או לסוג מסויים שבהם ולכל שטח המדינה או לאזור מסויים או למקום מסויים, הכל כפי שייקבע בצו לפי סעיף 23.
מדורים, סניפים ומרכזי רישום	25. מינהלת השירות תקים, באישור שר העבודה, מדורים בכל לשכות העבודה או בלשכות מסוימות, ובלבד שלא תקים מדורים לחלוקת עבודה על יסוד דתי-לאומי, וכן סניפים של לשכות עבודה ומרכזי רישום של דורשי עבודה ושל מקומות עבודה; מדור או סניף לנוער יהיה במקום נפרד.
סמכות של מדור, סניף או מרכז רישום	26. למדור, לסניף ולמרכז רישום יהיו אותן הסמכויות מסמכויותיה של לשכת עבודה שמינהלת השירות באישור השר תעניק להם.
מועצת לשכת עבודה	27. ליד כל לשכת עבודה תהיה מועצת לשכת עבודה; סמכותה, הרכבה, דרך הקמתה, מספר חבריה ותקופת כהונתה ייקבעו בתקנון השירות, ובלבד שבמועצה ליד לשכות

2 ס"ח 224, תשי"ז, עמ' 88.

העבודה המפורטות בתוספת הראשונה יהיו נציגי עובדים ומעבידים שווה בשווה והיושב ראש יתמנה על ידי שר העבודה. שר העבודה רשאי, לאחר החייעצות במועצת השירות, להוסיף על התוספת ולגרוע ממנה.

28. מועצת לשכת העבודה רשאית למנות ועדות ולאצול להן מסמכויותיה.

ועדות למועצת
הלשכה

29. מועצת הלשכה, וכן ועדותיה, יקבעו את סדרי דיוניהן ועבודתן, במידה שלא נקבעו בתקנות או בתקנון השירות.

הנהל במועצת
הלשכה

30. הרשות המנהלת המבצעת של לשכת עבודה היא מנהלת לשכת עבודה. שחבריה הם מנהל הלשכה ונושאי המשרות בשירות התעסוקה שנקבעו בתקנון השירות כמשרות של ניהול בלשכת עבודה.

מנהלת לשכת
עבודה

31. פעולה או סמכות שתקנון השירות לא ייחד אותה לרשות אחרת, רשאי מנהל הלשכה לעשותה או להשתמש בה בשם לשכת העבודה.

פעולת המנהל
בשם הלשכה

פירק שני : הזיקה ללשכת עבודה ודרכי פעולתה

32. (א) בענפי העבודה, במקצועות ובעבודות המפורטים בתוספת השניה לא יקבל אדם עובד, ולא יתחיל אדם לעבוד אצל מעביד, אלא אם העובד נשלה על ידי לשכת העבודה וניתן ממנה על כך אישור בכתב.

זיקת חובה
ללשכה ותיווכה

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על עובד שתפקידו בעיסוק הנדון הוא תפקיד של ניהול או של הנהלת עבודה, או שנדרשת ממנו בתפקידו זה השכלה גבוהה או מידה מיוחדת של אמון אישי, ולא על עובד שייקבע בתקנות.

(ג) לענין סעיף זה –

“עובד” – לרבות חבר בחבורת עובדים, בין שהיא תאגיד ובין שאינה תאגיד, המקבלת עליה את ביצוע עבודת הכפיים בלבד.

(ד) עבודות ומקצועות שאין בהם חובת זיקה ללשכת עבודה על פי סעיף זה, רשאית לשכת עבודה לתווך בהם בין מעבידים לדורשי עבודה.

33. שר העבודה רשאי, בתקנות, לשנות פסקאות 1–12 לתוספת השניה.

שינויים בתוספת
השניה

34. סעיף 32 לא יחול במקרה שהעומד להתקבל כעובד או בן-זוגו והזקוק לעובד או בן-זוגו הם בני-משפחה, כמפורש בתקנות, והזקוק לעובד מסר ללשכת העבודה הודעה בכתב על כוונתו לקבל את העובד, בצירוף ראיות על יחסי המשפחה, אלא אם הלשכה הודיעה לו תוך שלושה ימים ממסירת ההודעה והראיות, שאין הראיות מוכיחות יחסי משפחה לפי סעיף זה.

פטור מזיקה
ללשכה לגבי בני-
משפחה

35. נתעוררו חילוקי דעות בדבר תחולתם של הסעיפים 32 ו-34 לגבי אדם פלוגי, רשאי עובד השירות שהורשה לכך על ידי מנהל השירות, או אדם הזקוק לעובד, או עובד הנוגע בדבר, לבקש את הכרעת שר העבודה, והוא יכריע הכרעה סופית לאחר שנתן לכל הצדדים הזדמנות להשמיע טענותיהם.

חילוקי דעות
בשאלת זיקת
חובה

36. מי שזקוק לעובד וחייב בזיקה ללשכת עבודה על פי חוק זה, יודיע על כך ללשכת העבודה שבתחום פעולתה נמצאת העבודה (להלן – לשכת העבודה המוסמכת), ורשאי הוא, אם העבודה היא ארצית, לפנות גם למנהלת השירות.

הודעת הזקוקים
לעובדים

"עבודה ארצית" – עבודה שמבחינת ביצועה או היקפה היא חורגת מתחום הפעולה של לשכת עבודה אחת, וכן עבודה שמבחינת חשיבותה בשביל הטיסול בבעיות תעסוקה היא חורגת, לדעת שר העבודה, מתחום הפעולה של לשכת עבודה אחת.

37. מעביד חייב להודיע על גמר עבודתו של עובד החייב בזיקה ללשכת עבודה שעבד אצלו ששה ימים רצופים, וההודעה תימסר תוך 10 ימים מיום גמר העבודה, ללשכת העבודה המוסמכת, ובעבודה ארצית – למינהלת השירות.
38. גמטרה הודעה על פי סעיף 36 או 37 ללשכת עבודה שאינה לשכת העבודה המוסמכת, יצא מותר ההודעה ידי חובתו, והלשכה שנמסרה לה ההודעה תעבירה ללשכת העבודה המוסמכת; לשכת עבודה מוסמכת שקיבלה הודעה על עבודה ארצית תמסור אותה למינהלת השירות.
39. כל הורש עבודה במקצוע או בעבודה שלשכת העבודה מתחמת בהם, זכאי להירשם בלשכת העבודה.
40. בתקנון השירות ייקבעו סדרי רישום ומסירת הודעות לפי הסעיפים 32 עד 39.
41. (א) הרשומים בלשכת עבודה יישלחו לעבודה לפי השיטה שנקבעה בתקנון השירות.
(ב) שיטת השליחה לעבודה יכולה להיות כללית או מיוחדת למקצוע, לסוג עבודה, ללשכת עבודה או למדור; וכן היא יכולה לכלול הוראות מיוחדות לטובה לגבי חיילים משוחררים, נכים, קשישים, או סוגים אחרים של אנשים שמצבם המיוחד מצדיק זאת.
42. (א) בשליחה לעבודה לא תפלה לשכת העבודה אדם לרעה בשל גילו, מינו, גזעו, דתו, לאומיותו, ארץ מוצאו, השקפתו או מפלגתו, ולא יסרב הזקוק לעובד לקבל אדם לעבודה בשל אלה.
(ב) אין רואים הפליה כאשר אפיו או מהותו של התפקיד או עניניו בטחון המדינה מונעים שליחתו או קבלתו של אדם לעבודה הנדונה.
43. הרואה עצמו נפגע על ידי פעולת לשכת עבודה בקשר לשליחה לעבודה, לרבות פגיעה על ידי אי-קיום הוראות סעיף 42, רשאי לערור לפני ועדת ערר שנתמנתה על ידי מועצת לשכת העבודה, ועל החלטת ועדת ערר ניתן לערור לפני ועדת ערר עליונה שנתמנתה על ידי מועצת השירות ושראשה יושב שופט בית משפט מחוזי שנתמנה על ידי שר המשפטים; דרכי העררים ייקבעו בתקנות.
44. חובת הזיקה ללשכת העבודה לפי סעיף 32 לא תחול לגבי מעביד שעובדיו שובתים או מושבתים ולגבי עובדים שובתים או מושבתים, כל זמן השביתה או ההשבתה. לשכת העבודה לא תשלח עובדים למקום עבודה שיש בו שביתה או השבתה ולא תשלח עובדים שובתים לעבודה, כל זמן השביתה או ההשבתה. מעביד שהעביד עובדים שובתים או מושבתים, ועובדים שעבדו במפעל שיש בו שביתה או השבתה, לא יובאו על כן בפלילים.
45. שר העבודה, בהתייעצות עם מינהלת השירות, יקציב ללשכות עבודה, בהתאם לתקנון השירות, מקומות עבודה בעבודות ארציות; וכל לשכת עבודה שהוקצבו לה מקומות עבודה כאמור תשלח רשומים בלשכה לאותן עבודות כאילו נמסרה לה הודעה עליהן על ידי אדם הזקוק לעובד.

פרק שלישי : עובדים מקצועיים

<p>46. המבקש להיות רשום בלשכת עבודה כבעל מקצוע שסעיף 32 (א) חל עליו, יוכיח את הכשרתו המקצועית ודרגתה או סוגה על ידי תעודת מקצוע שניתנה לפי פרק זה, אך אין הוראה זו חלה על מקצוע שבעליו חייבים על פי חיקוק ברשיון הניתן על סמך הכשרתם המקצועית.</p>	<p>הוכחת מקצוע בויקא שבחובה</p>
<p>47. המבקש להיות רשום בלשכת עבודה כבעל מקצוע שסעיף 32 (ד) חל עליו, והמקצוע אינו מהמקצועות שבעליהם חייבים על פי חיקוק ברשיון הניתן על סמך הכשרתם המקצועית, רשאי להוכיח את הכשרתו המקצועית ודרגתה או סוגה על ידי תעודת מקצוע שניתנה לפי חיקוק זה.</p>	<p>הוכחת מקצוע בויקא שברשות</p>
<p>48. המבקש תעודת מקצוע יגיש בקשה בכתב לפי טופס שנקבע בתקנות ובהתאם להוראות שנקבעו בהן.</p>	<p>בקשת לתעודת מקצוע</p>
<p>49. (א) שר העבודה ימנה ועדות מקצוע, שעל פי המלצתן יינתנו תעודות מקצוע; הודעה על מינוי ועדת מקצוע ועל מענה תפורסם ברשומות. (ב) ועדת מקצוע יכולה להיות ארצית, אזורית או מקומית. למקצוע אחד או למספר מקצועות.</p>	<p>מינוי ועדות מקצוע</p>
<p>50. ועדת מקצוע תהיה של שלושה שהם לדעת שר העבודה בני-סמך באותו מקצוע — (1) אחד שנתמנה להיות יושב ראש; (2) אחד שנתמנה מרשימת מועמדים שהוגשה לשר על ידי ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה באותו מקצוע; (3) אחד שנתמנה מרשימת מועמדים שהוגשה לשר על ידי ארגון שהוא, לדעת השר, ארגון המעבידים הייצג באותו מקצוע.</p>	<p>הרכב ועדת מקצוע</p>
<p>51. ועדת מקצוע תמליץ על מתן תעודת מקצוע, לאחר שנוכחה לדעת, על פי בחינה או בכל דרך אחרת שנקבעה בתקנות או שאושרה בכתב על ידי שר העבודה, כי המבקש הוא בעל המקצוע הנדון; ועדת מקצוע תקבע בכתב ההמלצה את דרגתו או סוגו המקצועי של המבקש.</p>	<p>המלצת ועדת מקצוע</p>
<p>52. ועדת מקצוע תמליץ על מתן תעודות מקצוע למי שהוכיח להנחת דעתה, שעבד במקצוע לפני תחילתו של חוק זה תקיפה שנקבעה בתקנות לגבי אותו מקצוע, ובלבד שביקש על מתן התעודה תוך שתי שנים לאחר תחילתו של חוק זה או תוך שנה מיום היותו תושב ישראל, הכל לפי המועד המאוחר יותר; המליצה תועדה על אדם כאמור, רשאי מי שאליו נשלח האדם לעבודה לדרוש מן הועדה שתקבע את דרגתו או סוגו במקצוע.</p>	<p>הנחל לגבי ותיקים במקצוע</p>
<p>53. שר העבודה רשאי — לאחר שהתייעץ בארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה במקצוע פלוני ובארגון שהוא, לדעת השר, ארגון המעבידים הייצג הנוגע בדבר — לקבוע תכנית בחינות למקצוע, ומשעשה כן יהיו הבחינות לאותו מקצוע לפי התכנית שנקבעה.</p>	<p>תכנית בחינות של שר העבודה</p>
<p>54. כל עוד לא נקבעה תכנית בחינות לפי סעיף 53, רשאית ועדת מקצוע לערוך בחינות לפי התכנית שקבעה היא ושאושרה על ידי השר.</p>	<p>תכנית בחינות של הועדה</p>
<p>55. השירות יאפשר לכל דורש לעיין בהעתק של כל תכנית בחינות, ואין חובה לפרסמה ברשומות.</p>	<p>העיון בתכנית הבחיות</p>

56. ועדת מקצוע תקבע את הנוהל לעבודתה במידה שלא נקבע בתקנות, ותחליט בכל ענין ברוב דעות; באין רוב – יפסוק היושב ראש.
57. תעודת מקצוע חיצונית בטופס שיאושר על ידי שר העבודה, תיחתם בידו או בשמו ותכלול את הפרטים שיש לרשמהם בפנקס בעלי המקצוע לפי סעיף 60.
58. הנאמר בתעודת מקצוע יישמש הוכחה מספקת לכל ענין שנוווק זה או השייך לביצועו.
59. על אף האמור בסעיף 72 מותר לדרוש תשלום אגרה נגד העתק של תעודת מקצוע שניתן בנוסף להעתק הראשון.
60. יגוהל פנקס בדבר תעודות מקצוע שניתנו לפי חוק זה, ובו יירשמו פרטים אלה:
- (1) השם ושם המשפחה של בעל התעודה;
  - (2) המקצוע;
  - (3) הדרגה או הסוג של המקצוע;
  - (4) תאריך מתן התעודה ומספרה;
  - (5) כל פרט אחר שנקבע בתקנות.
61. אדם המבקש להיות רשום בלשכת עבודה כבעל מקצוע שסעיף 32 (א) חל עליו, והוכיח ללשכת עבודה, כי בשנים עשר החדשים שקדמו לתווילתו של חוק זה עבד לפחות 75 ימים בתור בעל מקצוע באותו מקצוע, לא יהול עליו סעיף 46 אלא בתום שנה מיום תחילתו של חוק זה.

פרק רביעי: לשכות פרטיות

62. (א) בפרק זה –
- “לשכה פרטית” – כל העוסק בתיווך עבודה, אם המורית תשלום או תוצלת חמרית אחרת או בלי תמורה, להוציא שירות התעסוקה ועמותים או פרטומים אחרים שתיווך עבודה אינו מטרתם העיקרית.
- (ב) המחפש בשביל זולתו אנשים להופעה בהצגות או בשעשועים ציבוריים כמש- מעותם בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³, או המחפש בשביל זולתו הזדמנות להופיע בהצגות או בשעשועים ציבוריים – הזקה עליו שזוא עוסק בתיווך עבודה, והכרעת שר העבודה, שהוא חייב ברשיון או בהיתר לפי פרק זה, היא סופית.
63. (א) לא יגהל ולא יקיים אדם לשכה פרטית אלא אנו קיבל רשיון לכך מאת שר העבודה.
- (ב) השר רשאי לתת רשיון רק ללשכה פרטית שהיא של ציבור; סעיף קטן זה לא יהול על אדם כאמור בסעיף 62 (ב).
64. (א) כרשיון לפי סעיף 63 יצוייגו ענפי העבודה, המקצועות והעבודות, שבהם רשאית הלשכה הפרטית לתווך; רשאי השר לקבוע ברשיון הגבלות ותנאים נוספים לפעולות לשכה פרטית.
- (ב) לא יתן שר העבודה רשיון לתווך בענפי עבודה, נמקצועות או בעבודות שסעיף 32 חל עליהם או ששירות התעסוקה יכול, לדעת השר, לתווך בהם.

³ ע”ר 1935, חרס” 1 מכ” 496, עמ’ 49.

65. לא תעסוק לשכה פרטית בתיווך עבודה שמקומה בחוץ לארץ או בתיווך עבודה לאנשים הנמצאים בחוץ לארץ, אלא אם החירי אשר במפורש לעשות זאת, ובתנאים שקבע בהיתר.

תיווך בין-ארצי

66. (א) ברשיון לפי סעיף 65 בהיתר לפי סעיף 65 יקבע השור, אם הלשכה הפרטית רשאית לקבל ימאי עצלה או תמורה אחרת או הוצאותיה, ומאיוזה צד ויטא ורשאית לקבלם. (ב) לא תקבל לשכה פרטית תשלום או תועלת חמריית אחרת אלא לפי העריף אשר העבודה קבע כפיו, וכל זמן שלא ניתן צד החל לגבי אותה לשכה – לפי העריף שאישר השור. (ג) העריף יהא ליוצאת המשתמשים השירותיה של לשכה פרטית בדרך שיקבע השור.

תשלומים ללשכה פרטית והעריפים

67. לשכה פרטית בתוכה לתיקוח שר העבודה.

תיקוח על לשכות פרטיות

68. (א) רשאי שר העבודה, לאחר שנתן לבטל הרשיון להשמיע טענותיו, לתקן את התנאים של רשיון או של היתר.

תיקוח וביטול רשיון והיתר

(ב) המר בעל רשיון תנאי מהתנאים של רשיון או של היתר, או השתנו הנסיבות שבהן מותר לפי סעיף 64 (ב) לתת רשיון, רשאי שר העבודה, לאחר שנתן לבטל הרשיון להשמיע טענותיו, להגביל או לבטל הרשיון או ההיתר.

69. (א) רשאי שר העבודה לאצול לאחר מסמכותיו לפי פרק זה.

אצילה סמכויות וערי

(ב) אצל השר את סמכותו לתת רשיון או היתר, להגבילו או לבטלו, רשאי אדם הרואה עצמו נפגע על ידי סירוב רשיון או היתר, על ידי הגבלתם או ביטולם, לערור לפני השר; החלטת השר היא סופית.

פרק חמישי: תפקידים

70. מינהלת השירות תכין, לתאריך שנקבע על ידי שר העבודה, הצעת תקציב הוצאות שגוי לשירות, ותגיש אותה למועצת השירות, והיא תעבירה בצירוף הערותיה והמלצותיה לשר העבודה.

הצעת תקציב

71. שר העבודה יביא את תקציב ההוצאות, כפי שהוצע או בשינויים, לאישור הכנסת, ומשניתן האישור יינתם התקציב בידי שר העבודה ובידי מנהל השירות ופורסם בדרך שירצה שר העבודה.

אישור התקציב

72. הוצאות שירות התעסוקה לפי התקציב שאושר יכוסו מאוצר המדינה, ולא ידרוש השירות תשלום מהנזקקים לו.

תקציב השירות מאוצר המדינה

פרק ששי: ביטול וענשים

73. עובד המדינה או עובד השירות, שהוסמכו לכך בכתב על ידי שר העבודה, רשאים להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום שמועבדים בו, או שיש להם יסוד להגיה שמועבדים בו אנשים בעבודה או במקצוע שסעיף 32 (א) חל עליהם.

פיקוח על קיום חובת התיק ללשכה עבודה

74. עובד המדינה שהשר הסמיכו לכך בכתב, רשאי, לשם פיקוח לפי סעיף 67, להיכנס בכל עת סבירה לכל לשכה פרטית.

רשות כניסה ללשכה פרטית

75. המוטמן לפי הסעיפים 73 או 74 רשאי -

סמכויות עזר
בשעת הכניסה

- (1) לחקור, בין לבדו ובין בפני אדם אחר, כל אדם הנמצא באותו מקום בכל ענין הנוגע לחוק זה, אך לא יידרש אדם לתשובה או לעדות העלולות להפילו;
- (2) לרשום בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של הנחקר, ודין הפרוטוקול כדין פרוטוקול שנרשם בהתאם לסעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות) 4, והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה וזלים עליו;
- (3) לבדוק כל פנקס, מסמך, אישור או תעודו; אחרת, שניהולם או קיומם על ידי מעביד הוא חובה על פי חוק זה, או על פי כל חיקוק אחר שביצעו בידי שר העבודה, ולהעתיק מהם; ובלשכה פרטית - לבדוק לשם פיקוח לפי סעיף 67 כל פנקס, מסמך או תעודה הנוגעים לעסקי הלשכה ולפעולותיה ולהעתיק מהם.

76. דבר שהגיע לידיעת עובד השירות לרגל השימוש בסמכויות הנתונות לו על פי הסעיפים 73 עד 75, לא יגלנו לאיש זולת עובדי המדינה או השירות בקשר לתפקידיהם.

77. מי שהעביד אדם שנתקבל לעבודה אחרי תחילתו של חוק זה שלא בהתאם לסעיף 32, דינו - קנס מאתיים וחמישים לירות על כל עובד שהועבד כאמור.

78. מי שהתחיל לעבוד אחרי תחילתו של חוק זה שלא בהתאם לסעיף 32, דינו - קנס חמש לירות.

79. המנהל או המקיים לשכה פרטית בניגוד לסעיפים 63 או 64, או מי שעבר על איסור על פי סעיף 65, וכן מי שאחראי למעשה לפעולות לשכות כאמור, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס חמש מאות לירות.

80. מי שעבר אחת העבירות האלה:

- (1) הפריע לאדם להשתמש בסמכויותיו לפי סעיפים 73, 74 או 75;
  - (2) לא מסר הודעה בהתאם לסעיף 37;
  - (3) עבר על צו בקשר ללשכה פרטית, או לא קיים תנאי מהתנאים שנקבעו על ידי השר לפעולות לשכה פרטית לפי הסעיפים 61 עד 66.
- דינו - קנס מאתיים וחמישים לירות.

81. כמשפט שבו נאשם אדם העביר לפי סעיף 77 או 78 רשאי בית המשפט, בין בצו כיניים ובין בפסק הדין הסופי, לזכות העובד של האדם שבקשר להעבדתו או לעבדתו הוגשה התביעה.

82. חברה, אגודה שיתופית, או חבר בני-אדם אחד שעברו אחת העבירות המפורטות בסעיפים 77 או 78, רואים כמאמץ לעבירה גם כל מנהל, שותף או פקיד אחראי של אותו חבר בני-אדם, ואפשר להביאו לדין ולהענישו כאילו עבר הוא את העבירה, אם לא הוכיח אחד משני אלה:

- (1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;
- (2) שנקט בכל האמצעים הנאותים למניעת העבירה.

83. לשכות העבודה הכלליות המפורטות בתוספת השלישית (להלן - הלשכות הקודמות), והתאגידים המחזיקים בנכסים כל שהם לטובתן או לצרכיהן, מפורקים בזה.

4 חוקי איי, כרך א', פרק ל"ד, עמ' 348.

84. (א) הנכסים, החובות וההתחייבויות של הלשכות הקודמות, וכן של התאגידים האמורים בסעיף 83 ושל גאננים אחרים של לשכות קודמות, במידה שאותם נכסים, חובות והתחייבויות נוגעים ללשכות אלה -- מועברים בזה לשירות.

העברת נכסי
הלשכות הקודמות
והתחייבותן

(ב) כל המוגדר לשירותו על פי סעיף קטן (א) והוא מן הנכסים שהבעלות עליהם או הזכויות בהם טענות רישום על פי כל דין, יירשם על שם השירות ללא תשלום מס או אגרה.

לענין סעיף זה -

"נכס" - כולל מקרקעים ומטלטלים וכן זכויות וטובות-הנאה מכל סוג שהוא;
"נכס של לשכה קודמת" - כולל את הנכסים שהם למעשה של לשכה קודמת אף שאינם רשומים בשמה.

85. על אף האמור בסעיפים 18 ו-84, מי שהיה ערב תחילתו של חוק זה עובד לשכה קודמת, זכאי להמקבל לעבודה בשירות התעסוקה; זכויותיו הנובעות מותק עבודה בלשכה קודמת ייקבעו בהתאם להסכם שבין שירות התעסוקה ובין ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים בלשכות העבודה ושאושר על ידי שר העבודה.

עובדי הלשכות
הקודמות

86. שר העבודה יקבע, לאחר התייעצות במינהלת השירות, תקנון ביניים לתקופה שבין תחילתו של חוק זה ובין אישור תקנון השירות בהתאם לסעיף 21, ורשאי הוא לקבוע כתקנון ביניים את חוקת הלשכות הקיימות, כולה או חלקה ובשינויים הנובעים מהחוק; דין תקנון הביניים כדין תקנון השירות.

תקנון ביניים

87. חוק זה, בשינויים שנקבעו בתקנות, חל על המדינה כמעביד.

תחלה על המדינה

88. בטלים -

ביטולים

(א) סעיף 98 (10) לפקודת העיריות, 1934⁵;

(ב) סעיף 25 (א) (4) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958⁶.

89. שר העבודה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

90. שר העבודה לא יחקין תקנות על פי הסעיפים 33, 34 ו-52, אלא אחרי התייעצות עם הארגון הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה, עם ארגוני מעבידים שלדעת השר הם יציגים נוגעים בדבר, ועם מועצת השירות.

תוכנת התייעצות

91. השר רשאי לאצול מהסמכויות הנתונות לו על פי הסעיפים 18, 26, 35 ו-45; הודעה על אצילת סמכויות תפורסם ברשומות.

אצילת סמכות

92. (א) תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959), אולם תחילתו של סעיף 1 היא ביום פרסום החוק ברשומות.

תחילה

(ב) על אף כל דין אחר רשאי שר העבודה, במנותו את מועצת השירות ומינהלתו לפני תחילת החוק, להסמיכן לעשות כל פעולה שהוא חושב לדרושה להפעלת החוק ביום תחילתו.

5 ע"ר 1934, תרס"ו 1 מט' 414, עמ' 1.
6 ס"ח 247, תשי"ח, עמ' 86.

תוספת ראשונה
(סעיף 27)

מספר סידורי	לשכות עבודה	מספר מינורי	לשכות עבודה	מספר סידורי
1.	ירושלים	17.	הרצליה	
2.	תל-אביב-יפו	18.	פתח-תקה	
3.	חיפה	19.	בני-ברק	
4.	צפת	20.	רמת-גן	
5.	טבריה	21.	חולון	
6.	עפולה	22.	לוד	
7.	נהריה	23.	רמלה	
8.	עכו	24.	נס-ציונה	
9.	זכרון-יעקב	25.	ראשון-לציון	
10.	בנימינה	26.	רחובות	
11.	פרדס-חנה	27.	גדרה	
12.	חדרה	28.	אשקלון	
13.	נתניה	29.	קרית-גת	
14.	כפר-סבא	30.	באר-שבע	
15.	מגדיל	31.	אילת	
16.	רעננה			

תוספת שנייה
(סעיף 32)

1. כל עבודה בענף הבניה, לרבות עבודות הריסה ושינוי בניינים, עבודות קרקע בקשר לבניה ועבודות בקשר להתקנת מאור ואספקה מים לבניינים.
2. כל עבודה בענף הבניה ההנדסית, לרבות סלילת דרנים, תיקונם והחזקתם.
3. כל עבודה בתעשייה ובמלאכה בקשר לייצורם של מצרכים, השמדתם, שינויים, ניקיים או התאמתם למכירה.
4. כל עבודה בקשר לייצור זרם חשמלי והעברתו ממקום למקום ובקשר לאספקה מים ודלק והעברתם ממקום למקום.
5. כל עבודה בקשר לכריית המרים ומהצבים ולעיבודם, לרבות עבודה במחצבות.
6. כל עבודה בענף התחבורה והתעבורה, לרבות טעינה, נריקה וסבלות.
7. כל עבודה כחקלאות, בגנות, בדיג וביעור.
8. שמירה.
9. עבודת נקיון ושירות בבתי אוכל, בתי מלון ומקומות שעשועים במוכן פקודת השעשועים הציבוריים, 1935.⁷
10. פקידות כללית, מזכירות, הנהלת חשבונות, כתבנות ושירות בתעשייה, במסחר ובשירותים.
11. עבודת מכירה או שירות כללי בבתי מסחר.
12. כל עבודת כפיים שהיא בענפי עבודה ושירותים, להוציא משק בית.

⁷ ע"ר 1935, חוסי' I מס' 496, עמ' 49.

תוספת שלישית
(סעיף 83)

מספר סידורי	לשכת עבודה כללית	מספר סידורי	לשכת עבודה כללית
1.	ירושלים	31.	מגדאל
2.	תל-אביב-יפו	32.	רעננה
3.	חיפה	33.	הרצליה
4.	קרית-שמונה	34.	רמת-השרון
5.	צפת	35.	הדר-רמתיים
6.	ראש-פינה	36.	פתח-תקוה
7.	טבריה	37.	בני-ברק
8.	יבנאל	38.	רמת-גן
9.	בית-שאן	39.	חולון
10.	עפולה	40.	לוד
11.	מגדל-העמק	41.	רמלה
12.	יקנעם	42.	באר-יעקב
13.	גהריה	43.	נס-ציונה
14.	עכו	44.	ראשון-לציון
15.	כפר-חסידיים	45.	רחובות
16.	עתלית	46.	כפר-יבנה
17.	זכרון-יעקב	47.	גזרה
18.	כרכור	48.	גן-יבנה
19.	בנימינה	49.	בית-שמש
20.	פרדס-חנה	50.	קרית-מלאכי
21.	גבעת-עדה	51.	אשקלון
22.	חדרה	52.	קרית-גת
23.	אליכין	53.	שדרות
24.	נתניה	54.	עזתה
25.	כפר-יונה	55.	אופקים
26.	שבות-עם	56.	באר-שבע
27.	קדימה	57.	דימונה
28.	אבן-יהודה	58.	אילת
29.	כפר-סבא	59.	אשדוד-ים
30.	תל-מונד		

שמות הלשכות הממשלתיות

1. לשכת העבודה הכללית לפועלי נצרת
2. לשכת העבודה הכללית לפועלי עכו הערבים
3. לשכת העבודה הכללית לפועלי אום אל-פחם
4. לשכת העבודה הכללית לפועלי טייבה
5. לשכת העבודה הכללית לפועלי באקה אל-גרביה
6. לשכת העבודה הכללית לפועלי יפו הערבים
7. לשכת העבודה הכללית לפועלי לוד הערבים סניף אל-טחנה
8. לשכת העבודה הכללית לפועלי רמלה הערבים סניף אל-טחנה
9. לשכת העבודה הכללית לפועלי חיפה הערבים סניף ואדי בטנאס

לשכת העבודה הכללית לנערים עובדים

10.	לשכה אזורית לוד רמלה	1.	ירושלים
11.	לשכה אזורית שומרון חדרה	2.	תל-אביב-יפו והאזור
א.	מרדס-הנה	3.	חיפה
ב.	זמרון-יעקב	4.	רמת-גן
ג.	נגימינה	5.	פתח-תקוה
ד.	קיסריה	6.	בני-ברק
12.	רחובות כולל סניף משנה - כפר-יבנה	7.	הלשכה האזורית בשיכון הדרומי - הרצליה
13.	השרון והצפוני נתניה	א.	רענה
א.	שנות-עם	ב.	כפר-סבא
ב.	כפר-יונה	ג.	הדר-רמתיים - מגדאל
ג.	עמק-חפר	8.	לשכה אזורית ראשון-לציון
ד.	אבן-יהודה	א.	ראשון-לציון
ה.	תל-מונד	ב.	באר-יעקב
ו.	קדימה	ג.	נס-ציונה
14.	באר-שבע כולל כפר ירוחם	9.	מגדל אשקלון

מרדכי נמיר
שר העבודה

יוזב בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

